

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 9. Paupertas Evangelica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

atque Tolofanus ad S. Romanum *Hist. l. 76.*
 Prior dicitur in prima instituti sui ap- *§. 28.*
 probatione; per quam hæc Ecclesia *L. 78. §. 5.*
 confirmatur in possessione suorum
 honorum omnium. Tum demum, *§. 34.*
 cum prima comitia generalia anno
 1220 cum Fratribus suis celebraret
 Dominicus, perfectam omnes pauper-
 tatem amplexi fundos, certosque re-
 ditus abdicarunt exemplo Fratrum
 Minorum: unde factum, ut horum
 instar stipem colligerent. At simpli-
 cius paupertatem, ac nobiliter cole-
 bant: nec inter eos video disputatio-
 nes frivolas de dominio, nudoque u-
 su facti, quæ Fratres Minores tam
 atrociter distrahebant, ac denique
 produxerunt hæresim Fratricello-
 rum.

§. IX.

Paupertas Evangelica.

Hic esset locus accuratissime per-
 tractandi paupertatem Evange-
 licam: nec possemus in hac disquisi-
 tione meliorem sequi ducem, quam

C 4

S. Cle-

*Comb. auct.
bibl. PP.
p. 163.*

S. Clementem Alexandrinum ab Apostolorum discipulis eruditum. Scripsit librum super hac quæstione: Quis est dives, qui salvus fiet? ibi sic differit: Opulentia est in se indifferens, veluti pulchritudo & robur corporis: hæc sunt quædam species bonorum, & instrumenta, quæ bene aut male adhiberi possunt. Bona profana, quorum copia divitias facit, necessaria sunt materia multorum operum piorum, quæ Christus imperavit. Si recte credentes cunctos illa relinquere juberet, secum ipse pugnaret: ac revera id non præcepit Zachæo: consensit, ut servaret dimidium. E contrario summa inopia ex se malum est potius quam bonum aliquod: est impedimentum virtutis, & mater multarum tentationum vehementium, injustitiæ, corruptionis, impudentiæ, ignaviæ abjectionis animi, ac desperationis: hinc illa vota: *Mendicitatem, & divitias ne dederis mihi!*

Luc. 19 v. 8.

Prov. 30. v. 8.

Itaque præceptum vendendi bona omnia non est crasse accipiendum,
nec

nec strictius, quam illud de parentibus odio habendis. Num verum odium in patrem præcipere posset Christus, qui vel inimicos diligere jubet? Per tam nervosam loquendi rationem tantum docere nos vult, etiam charissimos postponendos Deo, atque si opus sit, deserendos esse, ut nos ei addicamus. Sic opes abdicare nos jubens solum adstringit ad comprimendos animi motus ab iis concitari solitos, superbiam, contemptum pauperum, amorem voluptatum sensibus blandientium, desiderium magis semper magisque ditescendi, cæterasque hujusmodi cupiditates. Dives opibus recte utens suis, & instar Jobi eas sine querela perdere nunquam non paratus est verus pauper spiritu, sive secundum mentem. Ita censebat hic magnus Doctor secundi Ecclesiæ seculi: & hæc illius placita longissime præstant hodiernis Theologiæ scholasticæ sophismatibus.